

VLČÍ NĚHA

Ležíme v trávě
Na Vlčí louce nad Vrščem

Vypráví se
Že tu byli pobiti
Všichni vlci do jednoho

Živé zůstalo
Jen jejich jméno

Jakási dravčí něha k nám vzlíná
Zpod zježené trávy
A uvádí v pohyb naše rty
A údy a krev

Milujeme se beze slova
Moje mladá vlčice a já

VLČÍ STÍN

Moje prabába
Čarodějnice Sultana Uroševićová
Měla prý stín vlčice

Za měsíčního svitu nikdy
Nevycházela z domu

Aby jí lidé nepřekročili stín
Nezbavili ji tajné síly
A tak ji na místě nezabili

Po prabábě
Zdědil jsem prý
Tyhle oči a tenhle jazyk

Zda i vlčí stín to nevím

Za měsíčního svitu vždy
Často však i za slunka
Chodím pozpátku

Pro jistotu

Sekají ji na kusy
A nechávají napospas
Mrchožroutským kleštím

Vlčice useknutým jazykem lapá
Živou vodu z čelistí oblaků
A znovu se skládá dohromady

4

Vlčice se koupá v modři
A psí popel z těla smývá

Na dně přívalů
Jež jí stékají po nehybné tváři
Třou se blesky

V jejích rozevřených čelistech
Měsíc ukrývá přes den sekýru
Slunce přes noc nože

Bušení jejího měděného srdce
Umlčuje štěkající dálky
A uspává cvrkotavý vzduch

V propastech
Pod jejími lesnatými obočími
Hromy na vše jsou připraveny

5

Vlčice se zvedá na zadní tlapy
Na úpatí nebe

Zvedá se spolu s vlky
Zkamenělými v jejím lůně

Zvedá se pomalu
Mezi polednem a půlnocí
Mezi dvěma vlčími jámami

Zvedá se s námahou
Vyprošťujíc z jedné jámy čenich
Z druhé ocas

Zvedá se se slaným vytím
Zadrhlým ve zprahlém hrdle

Zvedá se mrtvá žízň
K jasnému bodu na vrcholu nebe
K napajedlu ocasatých hvězd